

Georgi Mitrinov

(Sofia, Institute for Bulgarian Language (IBL), Bulgarian Academy of Sciences)

The Anthroponymic System of the Village of Chobankyoy, the Kaza of Dedeagach

Abstract: This paper is the first attempt at presenting thorough anthroponymic information about a Western Thrace village dating back to the time before the 1913 ruin of Thracian Bulgarians and the debulgarisation of the region that took place in the 1920s. The author brings to light extremely interesting material which contains detailed data about the anthroponymy of the village of Chobankyoy (in the region of Dedeagach) as well as information about the employment, education and age of each inhabitant of this big Bulgarian village whose name is in the studied lists. The first part of the paper deals with the characteristic features of local anthroponymy.

Георги Митринов

(София, Институт за български език, БАН)

Антропонимичната система на с. Чобанкьой, Дедеагачка каза (по данни от 1906-1907 г.)

1. Бележки върху антропонимията на с. Чобанкьой, Дедеагачко

В архивния фонд на Българската екзархия, съхраняван в Централния държавен архив, се откриват важни документи за историята на българското население в Западна и Източна Тракия, както и в Македония, от периода на Възраждането. Голяма част от тях все още не са основно проучени. Интерес представляват многобройните документи, свързани с борбата за църковна независимост на местното изконно българско население, подложено на силно гръцко влияние. В отделни писма и молби се открива антропонимия от българските села в споменатите райони, която показва несъмнения български характер на тяхното население. Намират се сведения за българското население в градовете на Западна и Източна Тракия и на Егейска Македония, където гърцизмът има много силни позиции. Предмет на настоящото проучване е един списък на населението на голямото българско християнско село Чобанкьой, Дедеагачка каза, от 1906-1907 г., изготвен като справка до Българската екзархия. Озаглавен е „Вянчила въ енорията на свещеникъ Даниилъ Ивановъ, село Чобанъ-кьой, кааза Деде-Агачка, епархия Еноска, виляеть Одрински” (ЦДА 246К 214). Описанието на населението на селото включва два формуляра, отпечатани с различни графи, в които е трябвало да се

попълнят данните за всяко семейство и за неговите членове. Първият формуляр, отбелязан като архивна единица (а.е.) 214, обхваща, според основната номерация, от с. 1 до 185, а според другата – до с. 198. Вторият формуляр, отбелязан като а.е. 215, също е с две номерации. Основната номерация се явява продължение на номерацията от първата част, от с. 186 до 234. Другата номерация обхваща 51 страници. Във формулярите има графи за имената на членовете на семейството, за възрастта им, за упражняваната от тях професия, за това дали са грамотни. В графа "Забележки" се отбелязват данни за останали сираци или за заминали на гурбет жители и т.н. Отделните семейства не са подредени по азбучен ред. Обикновено е отбелязано личното и бащиното име на главата на семейството и под него са изброени личните имена на останалите членове, най-често по възрастов критерий. Това не дава възможност да се възстанови картината на родовите (фамилните) имена в селото, които са твърде интересни по своя произход. Употребата на двукомпонентна система на изписване на имената в списъците, включваща лично име + лично име, е повлияна от тогавашната официална традиция в Османската империя да се използва такава система. Данните за отделните семейства са взети от изготвените списъци. С това се изпълнява една от целите на това издание, да могат потомците на чобанкьойци, пръснати днес из различни краища на България, главно в югоизточните ѝ райони, да открият своето потекло. Въпреки липсата на фамилно име, данните за личните и бащините имена ще дадат възможност всеки интересуващ се да открие своите предци. Още повече че са изписани личните имена на членовете на семействата, както и възрастта им.

Важно е да се спомене, че в списъците се откриват семейства, чиито глави са отбелязани само с лични имена. Това важи за семействата на вдовиците, които не са малко и в повечето случаи са само с личното име на майката, като глава на семейство. Така задачата по откриването на предци, включени в списъците, съвсем се затруднява. Но такова отбелязване е наложено в приложените примери за попълване в края на формулярите. Там под линия е споменато, че, ако бащата е починал, за глава на семейството се счита майката, като се попълва само личното ѝ име. Изписан е дори пример: 1. Рада, майка, вдовица. За сметка на това имената на кръглите сираци включват и бащино име, което дава възможност да се открият надеждни данни за предците на отделни семейства от началото на ХХ в. Дори писачът, в случая местният свещеник, се е постарал да изпише бащиното име и на добавени в списъка брат или сестра на главата на семейството. Така се получава повторение, но пък списъкът е попълнен:

Вълков Васил 30, овчар; Керана, съпруга, 23; Дойка Вълкова, сестра, 22; Син: Петко 1.

На места са пропуснати данни за възрастта или за трудовата заетост на някой от членовете на семейството, но пропуските са единични.

В началото на настоящата публикация са разгледани графичните и граматичните особености на включените в списъка мъжки и женски лични имена и на презимената (бащините имена). Това ще даде възможност на използващите антропонимичния справочник да добият по-пълна представа за спецификата на личноименната система на българското християнско население на едно от големите български села в Западна Тракия – Чобанкьой, Дедеагачко.

Чобанкьой не е от най-старите български села в областта. В османотурски данъчни документи от втората половина на XVI в. селото е отбелязано с име Чобанлу, като населението му е изцяло мюсюлманско (ТДИМ 2004: 391). Кога българите християни са се заселили в него, засега няма данни, но е факт, че през XIX в. то вече е изцяло българско християнско село, макар да се е запазило названието на една от

съставните му махали Турската махала (Шалапатов 2011: 74). Според статистиката на Разбойникови, баща и син, през 1830 г. селото имало 180 български къщи, през 1878 г. – 210, през 1912 г. – 256, а в 1920 г. българските къщи са 150 (Разбойников 1998: 317). Данните в статистиката от 1878 г., по материали от регистъра на данъка бедел-и аскерие от 1873 г., обхващащ мъжкото население на Османската империя за 1873 г., включват с. Чобанли от каза Фереджик с 200 домакинства и 984 жители българи (Статистика 1995: 67). В статистиката на Т. Карайовов, по данни от края на XIX в., село Чобанкьой погрешно е отбелязано с численост от 200 къщи мохамедани турци и отдалеченост от казалийския център Дедеагач на 6 часа път северно (Карайовов 1903: 184). Интересно е, че в статистиката към книгата на Л. Милетич селото е посочено към Гюмюрджинска каза, с численост само 40 семейства! (Милетич 1918: 295). Но както споменава авторът, данните са от преди Балканската война, от което може да се предположи, че е допусната статистическа грешка.

2. Антропонимичната картина в с. Чобанкьой, Дедеагачко през 1906-1907 г.

Езикови особености

Графични особености

Интерес представлява успоредната употреба на начални графеми N и H при някои мъжки лични имена (ЛИ): Насташъ – Насташь, Недю - Недю, Недялко - Недялко, Нико – Нико, Никола – Никола. При женските лични имена опозицията се открива само в един случай: Недълка 2 – Недялка 8 – Недълка 14¹. От изписаните бащини имена употреба, и то непоследователна, на графема N се открива в бащино име Недев: Никола Недевъ, Недевъ Иванъ, Недевъ Петко, Митрю Недевъ но Недевъ Стоянь, Дялку Недевъ, Добрю Недевъ, Иванъ Недевъ, Митрю Недевъ.

При графичното оформление на някои мъжки и женски лични имена е налице употреба на графема ъ: Недълчо, Недълко; Пъйко < от ЛИ Петър или Петко + йо (Заимов 1988) или от Петъо, Петър (Ковачев 1987а); Бъчо < от Бето с –(ъ)чо (Заимов 1988) или от Бечо, успоредна форма на Беко (Ковачев 1987); Бъла; Цвътана. Това важи и за оформлението на бащините имена: Иванъ Бълевъ, Киро Бъловъ, Михаль Недълчевъ, Андрей Недълчевъ, Тоню Бъчевъ. Същевременно се открива успоредна употреба на фонетични варианти на някои лични имена със и без графема ъ: Бъло, Бялю; Недълка 8 – Недълка 1 – Неделка 1.

По правилата на тогавашния български правопис мъжките лични имена, завършващи на съгласна, се изписват с краесловен буквен знак ъ: Ангелъ, Иванъ, Петъръ, Годоръ и др. Това важи и за бащините имена, завършващи на съгласен звук: Стоянь Петковъ, Манолъ Димовъ, Иванъ Петковъ и др.

Открива се употреба на графема ъ вм. й и обратно, при оформлението на мъжки лични имена и презимена: Панаьотъ; Коста Панаьотевъ; Гйорги; Георгевъ 17 но Гйоргевъ 2. Едно от възможните обяснения за допуснатата непоследователност е недобрата езикова подготовка на писача, попълвал данните за отделните семейства.

¹ Тук и по-нататък с цифровите индекси се отбелязва честотата на употреба на антропонимите.

Фонетични особености

Няма данни за говора на с. Чобанкьой, като част от българските говори в Гюмюрджинско и Дедеагачко, да е характерен ятов преглас (Бояджиев 1991: 110, 133), какъвто се открива в облик на женско лично име Неделка (Недялка 8 – Неделка 1). Може в случая да става въпрос за непоследователност, допусната от писача, тъй като екавската форма Неделка е разпространена в западните, екавските райони на българското езиково землище.

Интерес представляват женските лични имена Комня, Недялка; Стойкя, оформени „с мек завършек” (Ковачев 1987а: 112). Имат свои варианти без отбелязана мекост на предходната съгласна в краесловие, но не става ясно като фонетични или графични да бъдат възприемани. Защото цитираните облици може да са приумица на писача: Комня 20 – Комна 1; Недялка 1 – Недялка 8; Стойкя 1 – Стойка 1. В български антропонимични речници е включен облик *Стойкя*, като производно от мъжко лично име *Стойкьо*, а също облик *Комня* с мек завършек, успореден на фонетичен вариант *Комна* (Ковачев 1987а: 112, 172).

При изписването на някои мъжки лични имена се открива краесловна редукция на гласна *o* в *y*: Бялю, Гиню, Матю, Радю, Стаю, Стою, Тоню. Редукцията е характерна за тракийските говори (Бояджиев 1991: 46), като част от източните български говори (Стойков 1993: 97). Но пък са налице и ред примери без отбелязана краесловна редукция: Вълчо, Киро, Марко, Руско, Станко, Христо. Дори се открива успоредна употреба на варианти на лични имена със и без редукция в такава позиция: Радю 5 – Радо 1; Бялю 2 – Бяло 4; Матю 7 – Мато 8; Гиню 1 – Гино 1. Не става ясно при изписани облици на мъжко лично име Милош 6 – Милуш 5 за редукция или за преглас на гласна *o* в *y* става въпрос, поради липса на поставено ударение. Предударна редукция се открива при женско лично име Тудора 19 – Тодора 1, също характерна за рупските говори. Изговор на лични имена с предударна и задударна (краесловна) редукция от типа Бужана, Стуяна, Мумчил, Вълку, Грозю, Недю, Стаму е характерен за речта на българите от Западна Тракия и Родопите.

По-редки са примерите с редукция *e > i*, засвидетелствана само при женски лични имена: Гиргина 4; Щиряна 3. Като цяло редукцията не е характерна за говорите в Дедеагачко, към които спада говорът на с. Чобанкьой. Но е факт наличието на примери с редукция в говори на отделни села: *бирѐ*, *дибѐл*, *нидѐл'ъ*, *свишитѝ*, *читѝрси* (Бояджиев 1991: 134). Фонетичната особеност обхваща източните български говори, част от които са и тракийските говори (Стойков 1993: 97).

При женските лични имена е налице успоредна употреба на фонетични варианти на едно име със и без редукция: Ерина 17 – Ирина 1. Интересно е да се отбележи, че фонетичните варианти Ерина – Ирина са засвидетелствани в писмени източници съответно от XVI и от X-XI в. (Займов 1988).

Мъжко лично име Михалъ се явява вариант на общобългарски облик Михаил с изпаднала гласна *i* в средисловие. Вариантът *Михал* е народноразговорен, но честотата на употребата му в днешната българска антропонимична система е 1879, докато облик *Михаил* е с честота на употреба 10431 (Ковачев 1987а).

Характерната за рупските говори, в частност за тракийските говори в Дедеагачко, средисловна мекост на съгласните (Бояджиев 1991: 49, 134-135), се открива освен в посочените по-горе мъжки лични имена Бялю, Гиню, Матю, Радю Тоню, и в

женски лични имена: Недялка, Стойка. Засвидетелстваните меки съгласни в средисловие са: *д', к', л', н', т'*.

Особености в словообразуването на личните имена

Мъжки лични имена

Съкратени мъжки лични имена

Като цяло съкратените мъжки лични имена са с морфемни съкращения, получени вследствие на апокопа (изпускане на крайна част): Димо от Димитъръ; Захо от Захари; Ило от Илия; Киро от Кирил; Коста от Костадин; Мато, Матю от Матей; Параско от Параскев; Паско от Паскал; Стамо от Стаматъ.

Откриват се и примери, получени чрез афереза (изпадане на начална част), предимно като фонетични съкращения: Дино – от Костадин; Митро – от Димитър; Тойчо – от Стойчо; Тоню – от Антон.

Налице е успоредна употреба на цели и съкратени лични имена в антропонимичната картина на селото. По-голяма е групата на съкратените мъжки лични имена, получени чрез апокопа: Димо - Димитъръ; Ило - Илия; Коста - Костадинъ; Мато, Матю - Матей; Стамо - Стаматъ. Срещат се и съкратени мъжки лични имена, образувани чрез афереза: Дино – Костадин; Митрю, Митро - Димитъръ.

Суфиксално образувани мъжки лични имена

С наставки:

-аки от грц. –аки: Димитраки (някога много разпространена наставка сред градското население – Илчев 1969: 22)

-ин: Господин, Костадинъ

-ия: Леондария

-йу: Стаю, Стою

-о (-'у): Бяло, Гино, Дино, Ило, Мато, Радо, Яно; Бялю, Гиню, Матю, Радю, Тоню

-ош (-уш): Милош, Милуш

-ян: Запрян, Калоян, Стоянъ

Интерес представлява успоредната употреба на мъжко лично име Димитър и на варианта му Димитраки, образуван с наставка –аки (грц. –аки). Мъжки лични имена от типа Василяки, Костаки, Тодораки, Христяки са били характерни за българската антропонимична система през Възраждането (Ковачев 1978: 139), което несъмнено е свързано със силното гръцко езиково влияние.

Умалителни мъжки лични имена

Образувани са с наставки –ко, -чо. Най-многобройна е групата на образуваните с наставка –ко: Величко, Вълко, Кирко, Марко, Недялко, Параско, Паско, Петко, Пяйко, Руско, Славко, Стайко. Според някои изследвачи мъжките лични имена, образувани с наставка –ко, не са умалителни, когато пред наставката има гласна или глайд й (Райко). Това важи и за имената, които нямат или имат съвсем рядко употребявани форми без *к* (Вълко) (Илчев 1969: 22). С наставка –чо са образувани лични имена: Бячо, Вълчо, Недялчо, Райчо, Тойчо.

Налице е успоредна употреба на производни деминутивни форми на мъжки лични имена, наред с традиционните: Кирко < Киро; Милко, Милку < Милю; Станко, Станку < Станьо; Янко, Янку < Яню; Маринчо < Маринъ. За имената с наставка –чо се отбелязва, че поначало са умалителни, но когато наставката е след гласна в двусрични имена, тя се слива с основата и губи умалителността си (Бечо) (Илчев 1969: 22).

Женски лични имена

Съкратени женски лични имена

Голяма е групата на съкратените женски лични имена. При тях съкращенията биват фонетични и морфологични, като по-редки са личните имена с фонетични съкращения, т.е. с изпадане на отделни звукове в началословие и средисловие. Примерите с морфологични съкращения, т.е. с изпадане на срички, главно суфикси и префикси, са по-многобройни. Откриват се съкратени лични имена, получени вследствие на афереза (изпадане на начална част на името): Гина < от Гиргина; Гира < от Аргира (Сребра); Мата < от Стамата; Митра < от Димитра; Мара < от Тамара (ако се приеме, че е производно от това име), а ако е от Мария, е налице съкращение чрез апокопа (изпадане на част от името в краесловие).

Съкратени женски лични имена, получени чрез апокопа: Кера < от Керана, Керада.

При съкратено женско лично име Наста е налице комбинация от фонетично съкращение в началословие и морфологично в краесловие: Наста < от А+ наста + сия. Както бе посочено по-горе, комбинация от фонетично и морфологично съкращение се открива и при лично име Дяка < от Дялка < Неद्याлка.

И за женските лични имена е характерна успоредна употреба на цели и съкратени имена. По-голяма е групата със съкратени лични имена, получени чрез апокопа: Кера - Керана; Мара – Мария, Неда - Неделка.

Интерес представлява двойката Яна – Яно, като във втория случай се открива звателна форма, ако не е допусната правописна грешка.

Умалителни имена

Женските умалителни лични имена са образувани с умалителна наставка –ка, –кя: Бюлбулка, Бянка, Василка, Донка, Еленка, Каранфилка, Неделка, Неद्याлка, Неद्याкя, Райка, Стойка, Стойкя, Стоянка. Открива се успоредна употреба на имена и на техни варианти с умалителна и с друга наставка: Еленка – Елена, Стоянка – Стояна; Стойка – Стоя.

Според образуването си личните имена могат да се разделят на образувани със суфикси (наставки) и с префикси (представки).

Образувани с наставки:

-а: Ангела, Велика, Вилика, Вида, Груда, Дена, Злата, Згура, Киряка, Марина, Хриса

-ана: Метаксана, Петкана

-ена: Матена – от Мата + -ена

-илка: Станилка

-ина: Гергина, Калина, Русина, Ставина

-ица: Кирякица

-ия: Анастасия, София

–ка: Василка, Донка, Каранфилка, Неделка, Неद्याлка, Райка, Стойка, Стоянка

–кя: Неद्याкя, Стойкя

-ла: Трандавла

-яна: Лиляна

-уда: Калуда, Трандафилуда

Част от женските лични имена са възникнали от мъжки лични имена с различни наставки: -а, -ия, -ка, -кя, -ица.

Личните имена по произход

Лични имена от гръцки произход

Немалка е групата на мъжките лични имена от гръцки произход. Това важи като цяло за общобългарската антропонимична система. Много лични имена са навлезли от гръцката или чрез посредничеството на гръцката антропонимична система, при налагането на християнската религия по нашите земи. В изследваните списъци се откриват мъжки лични имена: Александър, Атанас, Георги, Григор, Дамиянъ, Даниил, Димитър, Иван, Илия, Костадин, Матей, Никола, Павел, Петър, Тодор, Христо. Интерес представлява изписването на библейското име Даниилъ в облик, характерен за библейските текстове, което вероятно е свързано с факта, че писачът е бил свещеник. В тази група могат да се включат и имена от гръцки произход, които означават понятие, свързано с християнската религия: Ангел < от грц. *ἄγγελος* 'пратеник, вестител'; Параско < от Параскев < от Параскева < от грц. *παρασκευή* 'подготовка (за празник); петък' (Займов 1988); Алекси < от грц. *Ἀλέξιος* 'който носи защита, помощ' (Ковачев 1987а).

Друга група лични имена от гръцки произход, които не са свързани непосредствено с християнската религия, навлизат в българската антропонимична система като гръцко езиково влияние, свързано с вековното съжителство на българи и гърци: Зафир, Калоян, Кирякъ, Костанди, Мавер, Панайотъ, Стаматъ. Интерес представлява лично име Леондария, което не е характерно за българската антропонимична система. Свързано е с грц. *λεονταρήσιος* 'лъвски' (ГБР 2004).

Женски лични имена от гръцки произход са: Аргира, Дафина, Кера, Керана, Комня, Комна, Метаксана, Ирина – Ерина. Голяма група женски лични имена от гръцки произход са производни от мъжки лични имена: Анастасия, Ангела, Василка, Димитра, Ермена - Ермен, Ерменко, Ерменка < от грц. *εἰσαρμένη* 'съдба' (Илчев 1969) или от грц. *ἔρμος* 'опора, закрила' (Ковачев 1987а); Калуда, Киряка, Пануда, Панцуда, Петра, Тодора, Грандафила, Щиряна. Свързани с християнската религия са личните имена Анастасия < от грц. *Ἀναστασία* 'възкръснала', Еленка, Киряка, Марина, Мария, Параскева, София.

Интерес представлява наличието в изследваните списъци на женски лични имена от гръцки произход, нетипични за антропонимичната картина на селото. С оглед на това, че носителите им са представители на младото поколение, е видно, че става въпрос за ново гръцко езиково влияние. Такива имена са: Аврамия – 12 г.; Аргира – 8 г.; Армена; Дифина; Ергиди – 18 г., 9 г.; Пулумия – 8 г.; Соха – 17 г.; Френца – 28 г., 1 г.; Хараклия – 25 г. Знайно е, че населението на българските села в Западна Тракия е било подложено на силно гръцко влияние по линия на Гръцката патриаршия. Едва в края на XIX в. някои села започват да се отказват от Патриаршията и подават молби до Българската екзархия за преминаване към нея. Но дори и тогава упражняваното гръцко влияние продължава да е силно. В църквите на много села продължава да се служи на гръцки език, а и обучението в училищата да се води на същия език. Повечето български християнски села в Гюмюрджинско и Дедеагачко подават молби за приобщаване към Българската екзархия в началото на XX в.. За съжаление, в архива на Българската екзархия не е запазена молбата на населението на с. Чобанкьой за приобщаването му към българската църковна институция.

Открива се само едно женско лично име от турски произход в антропонимичната система на с. Чобанкьой: Бюлбулка < от тур. *bülbül* 'славей' (ТБР 1962).

Лични имена от български произход

Към групата на мъжките лични имена от български произход се включват: Бяло, Бялю < от Бело 'бял, здрав', XV в.; Бячо < от Бето с -(ъ)чо, XVI в.; Величко < от Велико, XI в.; Вълко, Вълчо; Гино, Гиню < от Гин, XVI в.; Господин < от стб. господинъ 'господар, добър стопанин', XVI в.; Груд < от Груда, XV в.; Запрян < от прич. запрян, от запра 'да се спре раждането на още деца (при многодетство)', XVIII в.; Марин – от стб. маринъ, X в.; Милош, Милуш < от Мило и –ош, –уш, XVI в.; Недялко, Недялчо – от Недяльо, XVI в.; Петко – роден в петък, XV в.; Пяйко < от Пейо; Радо < от Райо, XVI в.; Радю – зват. от Радо, по меки основи, XV в.; Райчо < от Райо, XV в.; Руско < от Русо, XI в.; Славко < от Слав, XV в.; Стайко – ум. от Стайо, XIII-XIV в.; Стайо < от Ста-но, Ста-ньо и –йо, XIII-XIV в.; Станко – Станку < от Стан, Стано, XI-XII в.; Стою съкратено от Стои-мир, Стои-слав, XV в.; Стоянь – Стуянь < от Стойо + ан, XV в.; Тойчо – ум. от Тойо, скъсено от Стойо; Тоню – зват. от Тоно, по меки основи, XVI в.

Макар да е от гръцки произход, мъжко лично име Калоянь, по името на българския цар Калоян 1197-1207, грц. Калос Йоанис, 'Добрият Иван' (Заимов 1988), се възприема като българско.

Тук трябва да се прибавят и имената от чужд произход, основно гръцки, които на българска почва са претърпели промени и са били „побългарени”: Димо < от Димитър; Дино < от Костадин; Ило < от Илия; Киро, Кирко < от Кирил; Коста < от Костадин, Мато, Матю < от Матей; Митро < от Димитър; Михал < скъсено от Михаил; Стамо < от Стамат.

Групата на женските лични имена от български произход включва: Бистра < от стб. възстра 'бърза'; Бяла, XV в.; Беляна < от мъжко лично име Белян, XIV в.; Бянка < от Бяна < от мъжко лично име Бяно; Велика < от Велик, XV в.; Вълка < от Вълк, Вълко, XV в.; Гина < от мъжко лично име Гин, Гино; Груда < от груда, 'бучка твърда земя, пожелателно име да бъде твърда и здрава като груда', XVI в.; Дойка < ум. от Доя, ж. от Дойко, XV в.; Донка < ум. от Дона, ж. от Донко, XV в.; Жека < от Жеко < от Же-льо, Же-ляз-ко и –ко; Злата < от Злат, XVI в.; Калина < от храст калина с хубави червени цветове или от калина 'по-малка зълва', XV в.; Каранфилка < от цвете карамфил; Кица < от Кита и -(ъ)ца, от Кицо, XVIII в.; Марина < от Мара и –ина, XV в.; Мата < от Мато или от стб. мати майка, XVIII в.; Мира < съкратено от Вели-мира, Добро-мира, Стани-мира и др. ж. от Миро, XVI в.; Недялка, Недялкия, Неделка, Неда < от неделя, родена в неделя, и сближено с празника Св. Неделя, XVI в.; Петкана < от Петка и –ана, ж. от Петкан, XVI в.; Рада < от Рад, Радо, XVI в.; Райка < от Райко, XV в.; Руса < от Рус, Русо, XV в.; Стана < от Стан, XII в.; Стойка, Стойкия < от Стоя, ж. от Стойко, XV в.; Стоя < от Стойо, XV в.; Стояна, Стоянка < от Стоян; Цветана < от Цветан, XVIII в.; Яна – скъсено от Сто-яна, Рум-яна, Сил-яна, XVI в..

„Побългарени” производни лични имена: Гиргина < от Гергин < от Герги + -ин, XV в.; Гира < от Аргира < от Гиро, XVI в.; Мара < съкратено от Мария, XV в.; Митра – съкратено от Ди-мит-ра, XVI в.; Кера – съкратено от Кераца, XVII в.; Наста – съкратено от Анастасия, XVII в.; Ника < от Нико, XVII в.

Интерес представляват женски лични имена Ракшия, Ракшима. В българските християнски селища на Западна Тракия се среща мъжко лично име Ракши, засвидетелствано в антропонимичната система на голямото българско християнско с. Съчанли, Гюмюрджинско. Също в български християнски селища, в Среднородопието

(Славейно, Петково, Смолянско) се открива женско лично име Ракшина (Карапетков 1948: 34).

Лични имена според значението им

Личноименната система на с. Чобанкьой, Дедеагачко споделя особеностите на общобългарската личноименна система, включваща две големи групи лични имена: пожелателни и защитни (Илчев 1969: 12-15). В пожелателните лични имена се разкрива желанието на родителите детето им да има добро бъдеще, да е съпътствано от здраве, щастие и дълголетие. Към тематичната група за благополучие и успехи в живота се включват лични имена Величко, Велика 'да бъде голям, велик'; Господин < от стб. господиъ 'добър стопанин', XVI в.; Славко 'да се прослави'. Към тематична група Сила и храброст се включват личните имена Груд, Груда 'да бъде здрав като грудка'. Лични имена, включващи качества на характера, са: Добрю 'да е добър'; Радо, Радю, Рада, Райка, Райчо 'да е радостен, да радва хората'; Милош, Милуш 'да е мил'. Тематичната група Телесна хубост включва лични имена Руско, Руса 'да има руса коса'; Бялю, Бяло, Бяла, Беяна 'да е бял, хубав'. Тематичната група Названия на цветя включва лични имена, пожелавачи красота на носителя им. Като цяло имената са женски: Каранфилка, Трандафила, Калина, Цвятана. Към тематичната група Птици спада женско лично име Бюлбулка 'Славей'.

Друга голяма тематична група са защитните имена. Те са свързани с митологията и вярванията на хората в „магическата сила на словото” (Илчев 1969: 14). Тематичната група на имената за здраве и дълголетие включва следните лични имена: Стаю, Стою, Стоян, Станко, Стайко, Стоилъ, Стойка, Стойкя, Стоя, Тойчо 'да устоява на трудности и болести'. От защитните лични имена, по имена на диви животни, от които трябва да се пазят хората и добитъкът им, в списъците са включени названия, свързани с хищника вълк: Вълко, Вълчо, Вълчю, Вълка. Към тематичната група на личните имена, свързани с многодетството, спада и антропоним Запрян. Според вярванията на възрастните многодетството се спирало като десетото или дванайсетото дете се кръсти Запрян (Илчев 1969: 15).

Честота на употреба

Честотата на употреба на отделните лични имена в антропонимичната система на с. Чобанкьой, Дедеагачко, по данни от 1906-1907 г., показва тенденциите в употребата им.

Мъжки лични имена:

Никола – 42, Вълчо – 37, Георги – 31, Стоян – 28, Тодор – 26, Петко – 26, Димо – 20, Киро – 20, Иван – 16, Стою – 15, Курт – 13, Андрей – 12, Недялчо – 10, Коста – 10, Тойчо – 10, Вълко – 9, Ангел – 9, Костадин – 8, Мато – 8, Митро – 7, Димитър – 6, Матю – 6, Милош – 6, Манол – 5, Радю – 5, Атанас – 4, Апостол – 4, Бяло – 4, Васил – 4, Гьорги – 4, Мавер – 4, Марин – 4, Марко – 4, Панайот – 4, Петър – 4, Руско – 4, Христо – 4, Пяйко – 3, Стайко – 3, Яни – 3, Алекси – 2, Анастас – 2, Бялю – 2, Величко – 2, Гино – 2, Илия – 2, Кирко – 2, Паско – 2, Стамо – 2, Станко – 2, Тоню – 2.

От представената картина най-широко разпространение имат мъжки лични имена Никола, Вълчо, Георги, Стоян, Тодор, Петко, Димо, Киро. Но някои имена с фонетичните, морфологичните и графичните си варианти имат доста по-широка употреба:

Вълчо – 37, Вълко – 9 = 46

Георги – 31, Гьорги – 4 = 35

Димо – 20, Димитър – 6, Димитраки – 1, Митро – 7 = 34
Киро – 20, Кирко – 2 = 22
Коста – 10, Костадин – 8, Дино – 1 = 19
Мато – 8, Матю – 6, Матей – 1 = 15
Недялчо – 10, Недялко – 1 = 11
Бяло – 4, Бялю – 2 = 6
Радю – 5, Радо – 1 = 6
Яни – 3, Яно – 1 = 4
Стамо – 2, Стамат – 1 = 3
Илия – 2, Ило – 1 = 3

Женски лични имена

Според честотата на употреба, отбелязана в списъците, картината при женските лични имена е следната:

Стана – 51, Руса – 36, Мата – 26, Мара – 24, Кера – 23, Стоя – 22, Керана – 21, Комня – 20, Калина – 19, Тудора – 19, Злата – 18, Ерина – 17, Мария – 15, Петра – 12, Елена – 11, Митра – 10, Дойка – 8, Недялка – 8, Стоянка – 8, Гира – 7, Киряка – 7, Бяла – 6, Вълка – 5, Гина – 5, Рада – 5, Райка – 5, Анастасия – 4, Гиргина – 4, Яна – 4, Комна – 3, Марина – 3, Пануда – 3, Стояна – 3, Щиряна – 3, Атанаса – 2, Груда – 2, Ергидя – 2, Жека – 2, Ивана – 2, Метаксана – 2, Параскева – 2, Петкана – 2, Стамата – 2, Трандафила – 2, Френца – 2, Хараклия – 2.

С най-широка употреба са лични имена Стана, Руса, Мата Мара, Кера, Стоя, Керана, Комня.

Някои лични имена с фонетичните, морфологичните и графичните си варианти показват по-широка употреба:

Кера – 23, Керана 21 = 43
Мария – 15, Мара – 24 = 39
Комня – 20, Комна – 3 = 23
Тудора – 19, Тодора – 1 = 20
Ерина – 17, Ирина – 1 = 18
Елена – 11, Еленка – 1 = 12
Недялка – 8, Неделка – 1, Недялка 1, Неда - 1 = 11
Стоянка – 8, Стояна – 3 = 11
Гина – 5, Гиргина – 4 = 9
Киряка – 7, Кирякица – 1 = 8
Анастасия – 4, Наста – 1 = 5

Презимена (бащини или фамилни имена)

Както бе отбелязано по-горе, антропонимичният материал е оформен като главата на семейството е с изписани лично и бащино име, без фамилно име. Двуконпонентната система на назоваване е характерна за българското общество през Средновековието и през периода на османското владичество (Ковачев 1987: 154). По този общоприет в Османската империя модел е бил попълван формулярът за населението на с. Чобанкьой през 1906-1907 г. Така без отбелязването на фамилни имена е пропусната възможността да се оформи пълен подробен списък на населението на селото. В проучваните писмени документи презимето е оформено по общобългарския модел с наставки *-ов*, *-ев*: Васил Вълков, Петко Димов, Стоян Петков, Тодор Георгиев, Коста Стоев, Киро Андреев и др.

Личните имена, завършващи на твърд съгласен звук или на гласни *-а*, *-о* след твърда, но не шушкава съгласна, приемат наставка *-ов* (Тодор – Тодоров, Вълко – Вълков, Коста – Костов): Тодор Петков, Мато Киров, Вълчо Николов, Тодор Стоянов, Никола Костадинов, Атанас Ангелов, Петко Станков, Тодор Василев, Димитраки Стаматов и др.

Личните имена, завършващи на мека съгласна или на *ж*, *ц*, *ч*, *ш*, *й* + *-о* (*-у*), както и такива с окончание *-е*, *-и*, оформят бащини имена с наставка *-ев*: Димо Матов, Митро Вълчев, Михал Недялчев, Марко Митрев, Киро Райчев, Вълчо Андреев, Райчо Янев; Никола Илев, Костадин Куртев и др. Открива се и непоследователност: Иван Бялев но Киро Бялов.

Както бе споменато по-горе, краесловна мекост на съгласните при мъжките лични имена не се отбелязва. Но наличието на наставка *-ев* в бащини имена Манолев, Панайотев предполага употребата на краесловна мека съгласна при антропоними Маноль, Панайотъ (Коста Панайотев; Димо Манолев).

Бащиното име, производно от лично име Георги, се изписва в облик Георгиев: Вълка Георгиева, Тодор Георгиев, Стою Георгиев, Петър Георгиев, Никола Георгиев, Андрей Георгиев, Петко Георгиев, Бяло Георгиев. Но се открива и изписване Гйоргиев (Гьоргиев): Дино Гйоргиев, Костадин Гйоргиев. Облик Гйоргиев е изписан само в два случая, като имената са съседни в списъка. Наличието на графични варианти вероятно е приумица на писача.

Откриват се бащини имена, възникнали от лични имена с умалителни наставки *-ко*, *-чо*: Тодор Петков, Тодор Стайков, Никола Вълков, Митро Петков, Стаю Стайков; Тойчо Вълчев, Ангел Тойчев, Недялчо Вълчев, Митро Вълчев, Михал Недялчев, Киро Райчев.

Отделни презимена (бащини имена) не са засвидетелствани като лични имена в списъците с антропонимия от селото: Мавер Славов; Костанди Янакев, Димо Момчилов. Среща се мъжко лично име Славко, но презимето е без умалителна наставка.

Данни за трудовата заетост на чобанкьойци и за упражняваните от тях професии в началото на XX век

Широко разпространени са традиционните за българското селско население трудови дейности като земеделие и овчарство. Земеделието е представено от две групи: земледелци и градинари. От мъжкото трудоспособно население на селото 66 души са отбелязани като земеделци, 9 от които са грамотни. По данни от селищната монография селото „се радвало на доходно земеделие”, като при наличие на 360 семейства и 1500 жители, имало 3000 дка обработваеми площи (Михайлова 2002: 53).

За 44 души е споменато че се занимават с градинарство. От тях 11 са грамотни. Градинарството навлязло в бита на чобанкьойци сравнително по-късно, според М. Михайлова преди 80-100 години. Отначало те чиракували при градинари в Гюмюрджинско, а по-късно започнали самостоятелна работа в свои градини. Важно е да се отбележи, че материалното положение на градинарите било по-добро от това на овчарите и чифчиите. Били по-заможни и жените им не работели тежка кърска работа (Михайлова 2002: 63-65).

Един жител на селото е посочен като берач, без да е уточнена конкретната му трудова дейност!

Животновъдството е друга важна сфера на трудова заетост за чобанкьойци. Най-разпространено било овчарството. Според данните от списъците 73 души се занимават

с овчарство, като само трима от тях са грамотни. Самото име на селото е свързано с овчарството, като турското му име Çovan köy в превод значи Овчарско село.

Природните дадености, разположението на селото в подножието на планината Чобан даг или Овчарска планина и пасищата в нея способствали за развитието на овчарството.

В списъците са отбелязани трима говедари и един коняр, като всички са неграмотни. Обичайно всяко семейство в селото имало крава, а някои стопани имали по 15-20, че и по повече крави (Михайлова 2002: 80).

Изненадващо голяма е групата на занаятчиите, представители на различни занаяти. Сред чобанкьойци през 1906-1907 г. има трима воденичари. По данни от публикуваното селищно проучване, само по р. Хурлаик, протичаща през землището на селото, имало 8 воденици. И по другите реки, протичащи през землището му, също имало воденици. А предприемчивият чобанкьоец Матю Гъжурът направил воденица в двора на къщата си, задвижвана с конска тяга. Наричали я Кõнска удёнца (Михайлова 2002: 84). Явно, наличието на толкова много воденици е било свързано с обработката на селскостопанската продукция – зърнените култури –, тъй като земеделието било основен поминък в селото.

В списъците са отбелязани още 1 дърводелец, 1 дървар, 1 обушар (всички неграмотни), както и двама самарджии, които са грамотни.

Зидарското съсловие включва 8 души, всички без образование. Зидарството било пренесено в Чобанкьой от среднородопски зидари, част от които дори се задомили в селото (Михайлова 2002: 83).

Както се отбелязва в селищната монография, за строежите била нужна вар, поради което се развило и варджийството (Михайлова 2002: 83). В проучваните списъци се открива 1 варджия.

Не малка е групата на калайджиите. Прави впечатление, че от 11 отбелязани калайджии, 6 са грамотни. Занаятът, подобно на зидарството, бил пренесен в селото от Среднородопието, като първият калайджия бил от с. Устово, Ахъчелебийско (дн. Смолянско). Същевременно занаятчиите били и бакърджии, от което произлязла и фамилия Бакърджиеви в Чобанкьой (Михайлова 2002: 82). Видно е, че и в Западна Тракия, както и в Среднородопието, широко са разпространени зидарството и калайджийството, като основни занаяти за препитание. Факт е и това, че според посочените данни те са били пренесени в селото от среднородопски занаятчии, някои от които се установили за постоянно там.

Отбелязани са трима ковачи, един от които е грамотен. Този занаят в селото също бил стар, тъй като е свързан с нуждите на земеделската трудова дейност. Част от ковачите били и налбанти (Михайлова 2002: 82). Към групата може да се включи и единствения железар, включен в списъците, който е грамотен.

Според изследвачите на миналото на селото, най-рано развитият занаят там бил арабаджийският, който е свързан със земеделието (Михайлова 2002: 82). В списъците са отбелязани двама колари, които са неграмотни.

В Чобанкьой е било развито въглищарството. В проучваните списъци се откриват две названия - въгляр и въгленар -, като не става ясно има ли разлика в употребата им или става въпрос за един и същ занаят и за един и същ вид трудова дейност. Посочени са 5 въгляри и 12 въгленари. По събрани от М. Михайлова данни, преди 95-100 години в селото дошли кюмюрджии от Неврокопско, а според други сведения занаятчиите били албанци! Някои от тях се задомили в селото. Тъй като занаятът бил доходоносен, след време и местни чобанкьойци започнали да го упражняват, като готовата продукция продавали на пазара в Дедеагач (Михайлова 2002:

77). Вероятно е въглищарството да е пренесено от български занаятчии от Източна Македония. Факт е, че от с. Кърчово, Демирхисарско, след западането на железодобива в областта Мървашко, голяма група вълищари, отбелязвани като въглари, са добивали въглища в Гюмюрджинско, включително в района на с. Чобанкьой (Кърчово ЦДА: 276).

Интерес представляват данните за наличие на 2 златари в селото, които са грамотни. В цитираната селищна монография се споменава за Коюмджи Апостол и за сина му Васил, които изработвали женски и момински накити, предимно от сребро. Явно са работели добре, та вземали поръчки и от околните села (Михайлова 2002: 83).

Най-многобройна е групата на мъжете в трудоспособна възраст с посочена трудова заетост работник. Не става ясно каква е спецификата на работата им. Общо 100 души са отбелязани като работници, като 39 от тях са грамотни. За някои е допълнено в специалната графа на въпросника, че работят в чужбина, т.е. извън рамките на Османската империя, в България, Гърция и дори в Румъния.

Откриват се и традиционните за по-големите селища професии, като в списъците са отбелязани 2 хлебари и 7 бакали, всички грамотни. През 1860 г. в Чобанкьой бил открит първият дюкян за бакалски стоки и съвсем скоро селото се напълнило с дюкяни, като на 1500-1600 местни жители се падали над 10 бакалии. Явно местните бакали добре се справяли с професията си, та дори пазарджиите от Чобанкьой, които в петък ходели на голям пазар в средищното селище Шапчи (дн. грц. Сапес), пазарували на връщане в селото си от своите бакалии (Михайлова 2002: 86).

Данните за трудовата заетост на мъжкото население на с. Чобанкьой, Дедеагачко показват будността на местното население и издигнатостта му в културно и икономическо отношение.

Грамотност

Според бележките в проучваните списъци, към 1906-1907 г. най-голяма е възрастовата група на грамотните до 20 години чобанкьойци – 42. Следва групата до 30 години – 19. 14 души са грамотни във възрастовата група до 40 години. Във възрастовата група до 50 г. те са 6; до 60 г. – 2; до 70 г. – 2; до 80 г. – 1. В групата на жителите на селото до 10 години грамотните са 7. Почти всички грамотни жители на Чобанкьой са от мъжки пол. Едва 1 момиче до 10 г. и една жена до 30 г. са посочени като грамотни. Това е свързано с патриархалните разбирания за мястото и ролята на жената в семейството, които царуват в българското общество през Възраждането, а и по-късно. Като цяло грамотността е присъща за занаятчиите и в по-малка степен за селскостопанските труженици и работниците. Някои от занаятите изискват специфични познания, за които е нужна грамотност. Такива са например златарството, железарството и др. За занимаващите се с бакалство също е нужно да са грамотни. Прави впечатление и голямото количество грамотни работници, което несъмнено е свързано със спецификата на трудовата им дейност. Групата на местната интелигенция включва свещеника и учителя.

Възrastови особености на населението

Според данните от списъците за 1906-1907 г. 266 са жителите на селото до 10 г. включително, 225 са до 20 г., 158 - до 30 г., 140 - до 40 г., 111 - до 50 г. 37 души са на възраст до 60 г., а 20 са 70-годишните. 72-годишни са 3, а 75-годишни – 5. Прави впечатление, че въпреки трудните условия на живот, не малка е групата на жителите на

селото на възраст над 60 години. В селищната монография М. Михайлова изброява имената на 14 столетника, от които 9 са жени. Отбелязани са имената на няколко чобанкьойци, починали на 115 години (Михайлова 2002: 38).

Интерес представляват данните за числеността на семействата в селото. 40 семейства са двучленни, от които 13 вдовишки. В тази група са включени и семейства на кръгли сираци. В случая вдовишките и сирашките семейства, по стечение на обстоятелствата, са останали двучленни. 51 семейства са тричленни, от които 11 вдовишки. 47 семейства са четиричленни, от които 6 вдовишки. Голяма е групата на петчленните семейства - 53, от които 5 вдовишки. Също голяма е групата на шестчленните семейства - 24, от които 3 са вдовишки. По 6 семейства са седемчленни и осемчленни, а две са деветчленни. За 14 души, главно сираци, е отбелязано, че живеят самостоятелно. Данните дават повод за размисъл, с оглед на демографската криза, от която страда България, особено в последните десетилетия. Нужно е да се поучим от нашите предци, които в не по-леки времена за живеене от днешните са успявали да създадат и отгледат многолюдни семейства.

Заклучение

Представеният антропонимичен материал от с. Чобанкьой, Дедеагачко, датиран от 1906-1907 г., е ценно свидетелство за тогавашната антропонимична картина в това голямо българско християнско село в Западна Тракия. Материалът дава възможност да се проучат мъжките и женските лични имена в селото, както и презимената (бащините имена). За съжаление, писачът се е задоволил да отбележи само бащините имена на главите на семействата, но не и фамилните. Останалите членове са включени само с личните си имена. Разбира се, както бе споменато по-горе, списъците са попълвани според показания образец. А в него жените и децата присъстват само с личните си имена. Това важи и за вдовишките семейства, сред които по-трудно ще бъдат разпознати предци на потомците, решили да открият своите деди. Все пак местният свещеник, който е попълвал списъците, добросъвестно се е справил, като даже е проявил самоинициатива, изписвайки презимената на сираците, живеещи самостоятелно, без това да се изисква. Като цяло списъкът дава изчерпателни данни за отделните семейства, за броя на членовете им, както и за трудовата им заетост (главно за членовете от мъжки пол).

Краткият преглед на граматичните и словообразователните особености на антропонимичната система на с. Чобанкьой, Дедеагачко показва картина, характерна за българските християнски села в Западна Тракия и Родопите. В графичното оформление на имената се откриват фонетични особености на местните рупски говори като редуция на гласни $o > y$, $e > i$. Налице са имена, образувани с умалителни наставки и др. Широко е разпространението на лични имена от български произход като: Вълчо, Вълко, Недялчо, Петко, Стоян, Стою; Стана, Руса, Стоя, Калина, Злата и др. Това важи и за личните имена, свързани с християнската религия, които са от чужд произход, но са навлезли трайно в българската антропонимична система: Никола, Георги, Тодор, Иван, Костадин; Керана, Ерина, Тудора и др. Както бе отбелязано, някои от тях са побългарени чрез усвояването на техни съкратени и умалителни варианти: Митро, Димо – от Димитър, Матю – от Матей, Киро – от Кирил; Кера – от Керана, Мара – от Мария и др. В единични случаи се откриват нехарактерни за българската антропонимична система женски имена, главно на деца (Ергида, Пулумия, Соха, Френца), което не променя общата антропонимична картина.

По данните може да се възстанови картината на трудовата заетост на чобанкьойци. Преобладават селскостопанските труженици, отбелязани в две големи групи: земеделци и градинари. Географското разположение на селото, в близост до полските райони в Гюмюрджинско, обяснява основния поминък на чобанкьойци. Данните за разпространението на градинарството в селото говорят за предприемчивостта на местните българи, които са усвоили доходоносната селскостопанска дейност. Голяма е групата на овчарите. Знаино е, че животновъдството, в частност овчарството, е било основен поминък на българите от планинските и полупланинските села в Западна Тракия.

Голямо е разнообразието на упражняваните занаяти в с. Чобанкьой, Дедеагачко. Освен традиционните арабаджийство, ковачество, воденичарство, откриваме калайджийство, зидарство и варджийство, първите два пренесени в полските български села на Западна Тракия от предприемчиви среднородопски занаятчии. Друг доходоносен занаят – въглищарството - е пренесен от българи от Източна Егейска Македония. Факт е и наличието на майстори златари в селото.

Голямата група на препитаващите се като работници чобанкьойци показва предприемчивостта на местните българи, които работят дори в съседни и в по-отдалечени държави.

Наличието на 7 бакали и 2 хлебари показва, че селото е голямо, а и средишно, за да има препитание за толкова местни бакали. Неслучайно в селищната монография се споменава за наличието на 10 бакалии в Чобанкьой в началото на ХХ в.

Публикуването на настоящите материали цели да допълни досегашните проучвания, посветени на историята на голямото българско християнско село Чобанкьой, Дедеагачко. Включените в изследването антропонимични и статистически данни могат да бъдат полезни на потомците на чобанкьойци, както и на изследователи историци и филолози в тяхната изследователска работа. Материалите могат да събудят интереса и на ентузиастични краеведи, които, ползвайки ги, биха могли да направят свои изследвания или да допълнят проучванията си.

ЛИТЕРАТУРА

- Бояджиев 1972: Бояджиев, Т. Говорът на с. Съчанли, Гюмюрджинско. Трудове по българска диалектология. № 7. Издат. на БАН.
- Бояджиев 1991: Бояджиев, Т. Българските говори в Западна (Беломорска) и Източна (Одринска) Тракия. С. Унив. издателство „Св. Климент Охридски“.
- ГБР 2004: Гръцко-български речник. Пловдив, Издат. „МАГ – 77“.
- Заимов 1988: Заимов, Й. Български именник. С. Издат. на БАН.
- Илчев 1969: Илчев, Ст. Речник на личните и фамилни имена у българите. С., Издат. на БАН, 628 с.
- Карайовов 1903: Карайовов, Т. Материали за изучаване Одринския виляет. – СБНУК, кн. 19.
- Карапетков 1948: Карапетков, П. Славеино минало. Пловдив.
- Ковачев 1987: Ковачев, Н. Българска ономастика. С. Издат. „Наука и изкуство“.
- Ковачев 1987а: Ковачев, Н. Честотно-тълковен речник на личните имена у българите. С. Издат. „Д-р Петър Берон“.

- Кърчово ЦДА: 276. Централен държавен архив, ф. 246К, оп. 10, а.е. 276, 197 л.; оп. 9, а.е. 504, 31 л.
- Милетич 1918: Милетич, Л. Разорението на тракийските българи през 1913 година. С. Държавна печатница.
- Михайлова 2002: Михайлова, М. Село Чобанкьой. Кърджали.
- Разбойников 1998: Разбойников, Ан., Сп. Разбойников. Населението на Южна Тракия с оглед народностните отношения в 1830, 1878, 1912 и 1920 година. С. Издат. къща „Безсмъртни мисли“.
- СР 1999: Старобългарски речник. Т. 1, А – Н. С., Издат. „Валентин Траянов“.
- СР 2009: Старобългарски речник. Т. 2, О – У. С., Издат. „Валентин Траянов“.
- Статистика 1995: Македония и Одринско. Статистика на населението от 1873 г. С., Македонски научен институт.
- Стойков 1993: Стойков, Ст. Българска диалектология. Под редакцията на Максим Сл. Младенов. С. Издат. на БАН.
- ТДИМ 2004: Турски документи за историјата на Македонија. Опширен пописен дефтер за Паша санџакот (казите Демир Хисар, Јенице Кара су, Гумулџина и Зихна) од 1569/1570 година. Скопје.
- ТБР 1962: Турско-български речник. С., Издат. „Наука и изкуство“.
- ЦДА 246К 214: Централен държавен архив, Ф№ 246К, оп. 9, а.е. 214; а.е. 215.
- Шалапатов 2011: Шалапатов, Д. Българските християнски селища в Западна (Беломорска) Тракия. С. Издат. „Български писател“.

НОРМАЛИЗАЦИЯ НА ТЕКСТА

За улеснение на използващите списъците с имена на жителите на с. Чобанкьой, Дедеагачко, по данни от 1906-1907 г., не се отбелязват краесловните ерови гласни, както и ятовата гласна (ѣ). Спорадично изписваната начална графема *Н* е заменена с кирилска графема *Н*. Избегната е употребата на графема *й* вм. *ь* (Гйорги) и на *ь* вм. *й* (Панаџот). Имената на главите на семействата са изписани в последователност бащино име + лично име. По-нататък другите членове на семейството са отбелязани само с личните си имена. Към всяко име са добавени данни за възрастта на носителя му, а за мъжете, както и за някои жени, са добавени данни за упражняваната трудова дейност, посочена в оригиналния текст. Трябва да се отбележи, че на места в проучваните материали са изпуснати данни за възраст, за трудова заетост и т.н., поради което и в нормализирания текст те не се откриват. Там, където има данни в графа *Забележки* на формулярите, те са отбелязани в нормализирания текст, след данните за възраст и упражнявана трудова дейност. Не е запазено при нормализацията отбелязването в оригиналния текст, след имената на двамата родители, съответно думите *баща* и *майка*. Вместо *майка* се изписва *съпруга*, тъй като в списъците на места машинално е отбелязано *майка*, въпреки че не са изброени деца по-надолу. Там, където има данни за дядо, баба, доведено дете и др., те са включени в нормализирания текст. В него имената на баби и дядовци, братя и сестри, са изписани след имената на родителите, а не след изброените имена на децата, както е в оригиналните списъци. Бащините имена са подредени по азбучен ред, а не по реда на изписване във формулярите, което ще улесни ползвателите. Тъй като някои бащини имена са с по-широка употреба (напр. Георгиев, Иванов, Митрев, Станков и др.), при подредбата се приема за критерий началната буква на личното име (напр. Вълчев Иван, Вълчев Митро, Вълчев Недялчо и т.н.). При

съвпадение на двете имена, на личното и бащиното, съвпадащите имена са изброени едно под друго, без да се прилага друг критерий, като ползвателите на материала ще трябва сами да преценят кои конкретно са техните предци, по отбелязаната професия на главата на семейството, по имената на съпругата и на децата, по данните за възраст и др. Някои морфологични варианти на бащините имена, които са с широка употреба, се включват в списъците (напр. Георгиев и Георгиев). Запазено е изписването на мъжки лични имена с краесловна буква ю (Бялю, Гиню, Матю, Радю, Стою, Тоню), наред с графичните им варианти Бяло, Гино, Радо. Това важи и за графични и фонетични варианти при женските лични имена: Комна – Комня, Недялка – Недялдя, Стойка – Стойкя; Годора - Тудора. Целта е от една страна да се запазят някои графични особености на текста, а от друга, той да бъде по-четивен и разбираем за обикновения читател, който не е специалист филолог.

Пълен списък на населението на с. Чобанкьой, Дедеагачко по данни от 1906-1907 г.

ЦДА Ф 246К, оп. 9. а.е. 214, Ч. 1; а.е. 215, Ч. 2.

Вянчила въ енорията на свещеникь Даниилъ Ивановъ, с. Чобанкьой, кааза Дедеагачска, епархия Еноска, виляет Одрински

Анастасов Анастас 41, работник; Бянка, съпруга, 35;

Дъщеря: Атанаса 2.

Ангелов Атанас 21, калайджия, гр.; Керана, съпруга, 20;

Син: Ангел 1 месец.

Ангелов Иван 35, земеделец; Тудора, съпруга, 23;

Дъщеря: Рада 2.

Ангелов Никола 39, земеделец; Руса, съпруга, 28; Стоян Ангелов, брат, 27, земеделец;

Дъщери: Стоянка 7; Мария 5.

Андреев Вълчо 18, градинар, гр., сирак.

Андреев Киро 35, овчар; Бяла, съпруга, 25;

Дъщеря: Тудора 1.

Андреев Марко 45, градинар; Руса, съпруга, 35;

Дъщеря: Комня 8.

Андреев Стою 58, воденичар; Рада, съпруга, 48;

Синове: Курт 25, градинар; Вълчо 11, овчар;

Дъщеря: Ангела 18.

Апостолов Васил 35, златар, гр.; Злата, съпруга, 22.

Атанасов Ангел 55, калайджия; Петра, съпруга, 52;

Синове: Георги 18, калайджия, гр.; Никола 13, калайджия, гр.; Филип 7.

Атанасов Костадин 25, градинар; Мата, сестра, 20, сираци.

Атанасов Мато 35, земеделец; Яна, съпруга, 30;
Синове: Тодор 6; Атанас 4.

Атанасов Милуш 65, работник; Комня, съпруга, 40;
Син: Атанас 15, работник, гр.

Атанасов Тодор 23, овчар; Метаксана, сестра, 20, сираци.

Бялев Иван 55, дърводелец; Бяла, съпруга, 43;
Син: Радю 17, работник, гр.

Бялов Кирило 26, работник; Стана, съпруга, 22; Бяло, дядо, 70;
Дъщеря: Мата 1.

Бячев Тоню 40, калайджия, гр.; Тудора, съпруга, 33;
Синове: Бячо 14, калайджия, гр.; Васил 3 месеца;
Дъщери: Мария 6; Стана 3.

Василов Апостол 65, златар, вдовец, гр.;;
Син: Иван 20, работник, в Гърция.

Василов Тодор 30, овчар; Мата съпруга 25;
Син: Никола 2.

Вълев Иван 40, земеделец; Стоя съпруга 35;
Син: Матю 9;
Дъщери: Петра 13; Ангела 11.

Вълков Васил 30, овчар; Керана, съпруга, 23; Дойка Вълкова, сестра, 22;
Син: Петко 1.

Вълков Георги 35, градинар, вдовец.

Вълков Димитър 25, градинар; Велика, съпруга, 19.

Вълков Иван 49, колар; Калина, съпруга, 40;
Синове: Димо 20, овчар, гр.; Вълко 18, овчар; Димитър 7; Петко 1;
Дъщери: Мария 9; Руса 4.

Вълков Кирило 45, работник; Митра съпруга 37;
Син: Вълко 8;
Дъщери: Стана 13; Стояна 4.

Вълков Никола 36, земеделец; Бяла, съпруга, 32; Станко Вълков брат, 18, работник, гр.;;
Син: Кирило 9;
Дъщеря: Тудора 3.

Вълков Никола 20, градинар; Марина, сестра, 16, сираци.

Вълков Стоян 22, възлар !; Стана, съпруга, 18.

Вълкова Кера 20; Вълков Иван, брат 14, градинар, сираци.

Вълчев Ангел 40, земеделец; Калина, съпруга, 32;
Синове: Иван 14, овчар; Васил 10; Вълчо 8; Стоян 1.

Вълчев Вълко 40, обушар; Недялка, съпруга, 30; Мата, баба, 75;
Синове: Вълчо 8; Митро 1;
Дъщеря: Мара 10.

Вълчев Георги 45, възленар; Руса, съпруга, 30;
Дъщери: Мара 11; Мария 7; Комня 2 месеца.

Вълчев Киро 35, възленар; Ракшима, съпруга, 26;
Син: Вълчо 2;
Дъщери: Райка 7; Мария 5.

Вълчев Митро 50, колар; Керана, съпруга, 40;
Синове: Вълчо 23, градинар; Стою 21, градинар; Мавер 13, работник, гр.;
Дъщери: Стана 19; Ерина 16; Стоянка 10; Петкана 7.

Вълчев Недялчо 35, земеделец; Стоя, съпруга, 25;
Синове: Георги 9; Петко 6; Вълчо 2;
Дъщеря: Митра 4.

Вълчев Стайко 46, земеделец; Калина, съпруга, 33;
Дъщери: Яна 15; Комня 9.

Вълчев Стамо 46, бакалин, гр.; Груда, съпруга, 35;
Син: Димитър 4;
Дъщери: Гира 8; Френца 1.

Вълчев Тодор 55, самарджия, гр.; Марина, съпруга, 50;
Син: Вълчо 13, гр.;
Дъщеря: Митра 22.

Вълчев Тойчо 21, градинар, сирак.

Вълчев Яни 50, възленар; Мара, съпруга, 35;
Синове: Вълчо 10, работник; Вълко 7; Стою 4;
Дъщеря: Калина 2.

Вълчов Киро 35, работник; Тодора, съпруга, 22; Никола Вълчов, брат, 20, работник;
Син: Величко 3 месеца;

Дъщеря: Керана 4.

Георгов Андрей 48, работник; Тудора, съпруга, 40; Недялчо Георгов, брат, 19, овчар;
Дъщеря: Тудора 3.

Георгов Бяло 46, земеделец; Ивана, съпруга, 32;
Син: Георги 12;
Дъщери: Комня 8; Стана 6; Керана 4.

Георгов Бяло 48, въгленар, вдовец;
Синове: Георги 9; Курт 6;
Дъщери: Керана 19; Мира 12.

Георгов Джисо 35, бакалин, гр.; Стоянка съпруга 32;
Синове: Радю 5; Георги 1;
Дъщеря: Аргира 8.

Георгов Коста 36, земеделец; Митра, съпруга, 28;
Син: Петко 3;
Дъщеря: Киряка 5.

Георгов Милош 35, работник; Гина, съпруга, 30.

Георгов Никола 40, зидар; Ерина, съпруга, 40;
Синове: Георги 12, работник; Манол 3;
Дъщеря: Василка 6.

Георгов Никола 48, овчар; Петра, съпруга, 45;
Синове: Киро 19, овчар; Вълчо 13, овчар Георги 10, овчар;
Дъщери: Мата 22; Калина 16.

Георгов Петко 34, земеделец; Керана, съпруга, 28; Панайот Георгов, брат, 17, овчар;
Син: Костадин 7;
Дъщеря: Бяла 2.

Георгов Петър 45, работник; Гина, съпруга, 45.

Георгов Петър 43, въглар; Вълка, съпруга, 32;
Синове: Ило 16, въглар; Годор 8;
Дъщеря: Мара 6.

Георгов Стою 35, градинар; Стана, съпруга, 25;
Син: Георги 2 месеца.

Георгов Стою 55, работник; Керана, съпруга, 40;
Синове: Стою 11, работник; Матю 7;
Дъщеря: Стана 18.

Георгиев Тодор 62, зидар; Злата, съпруга, 50;
Синове: Георги 18, работник, гр.; Димо 14, гр.;
Дъщери: Стоя 12; Ерина 12; Жека 9, гр.

Георгиев Тодор 45, градинар; Гира, съпруга, 40;
Синове: Георги 18, работник, в България, гр.; Стефан 16, работник, гр.;
Дъщери: Тудора 13; Хараклия 9; Параскева 5.

Георгиев Тодор 34, бакалин, гр.; Кирякица, съпруга, 28; Киряка, баба, 50;
Син: Георги 1;
Дъщеря: Киряка 3.

Георгиева Вълка 35, вдовица:
Синове: Тодор 19, земеделец; Киро 17, работник; Димо 14, овчар;
Дъщеря: Руса 12.

Гинов Георги 25, овчар; Киро, брат, 20, овчар.

Гинов Димо 29, градинар; Стана, съпруга, 22;
Син: Георги 1 месец.

Гинов Леондария 35, въглар; Щиряна, съпруга, 30;
Дъщери: Злата 6; Кера 4; Стана 2.

Гинова Метаксана 25, вдовица;
Дъщеря: Керана 2 месеца.

Гинова Митра, вдовица, 65;
Синове: Мато 30, въгленар; Никола 20, градинар.

Гьоргиев Дино 40, зидар; Злата, съпруга, 35;
Синове: Марин 20, овчар; Тодор 18, зидар; Гьорги 3;
Дъщеря: Злата 9.

Гьоргиев Костадин 40, въглар; Елена, съпруга, 34;
Синове: Мавер 5; Петко 2.

Димов Андрей 37, земеделец, гр.; Рада, съпруга, 30;
Син: Димо 4;
Дъщери: Кера 10; Жека 6.

Димов Вълчо 55, земеделец; Стамата, съпруга, 50;
Син: Димо 21, овчар;
Дъщери: Киряка 17; Тудора 13; Ерина 8.

Димов Георги 42, земеделец; Злата, съпруга, 38;
Син: Величко Николов 5, осиновен.

Димов Курт 40, воденичар; Руса, съпруга, 23;
Дъщери: София 4; Гиргина 1.

Димов Манол 48, работник; Вълка, съпруга, 34;
Дъщери: Комня 12; Злата 10.

Димов Митро 50, работник, гр.; Дойка, съпруга, 45;
Синове: Стоян 16, работник, гр.; Недялчо 12, гр.

Димов Петко 35, земеделец; Гира, съпруга, 30;
Син: Тодор 7;
Дъщеря: Стана 10.

Димов Тодор 28, бакалин, гр.; Хараклия !, съпруга, 25, гр.;
Син: Димо 3;
Дъщеря: Стоя 2 месеца.

Димов Яни 26, земеделец, гр.; Стоя, съпруга, 25;
Синове: Марин 5; Димо 1;
Дъщеря: Стана 3.

Иванов Вълчо 29, земеделец; Стана, съпруга, 23;
Син: Тодор 1.

Иванов Вълчо 35, овчар; Руса, съпруга, 30; Груд, дядо, 60, работник;
Син: Тойчо 2.

Иванов Вълчо 50, работник, гр.; Стоя, съпруга, 45;
Синове: Григор 20, работник, гр.; Калоян 18, работник, гр.; Илия 13, работник, гр.

Иванов Вълчо 33, градинар, сирак.

Иванов Георги 60, земеделец; Стана, съпруга, 45;
Синове: Вълко 21, овчар; Иван 6;
Дъщери: Стоя 18; Комня 15; Мара 9.

Иванов Георги 25, градинар, сирак.

Иванов Даниил 33, свещеник, гр.; Каранфилка, съпруга, 23;
Дъщери: Стойкя 3; Еленка 1 месец.

Иванов Киро 42, земеделец; Щиряна, съпруга, 35;
Син: Манол 1;
Дъщери: Ивана 8; Мария 6.

Иванов Никола 40, воденичар; Керана, съпруга, 32; Петко Иванов, брат, 32, овчар;
Кера, баба, 52;
Син: Недялко 4;

Дъщеря: Ангела 9.

Иванов Пяйко 36, градинар; Стоя съпруга 32;
Дъщери: Пулумия 8; Руса 2.

Иванов Стоян 33, градинар; Мария, съпруга, 25; Кера, баба, 66;
Син: Курт 3;
Дъщеря: Кера 2 месеца.

Иванова Груда 50, мома.

Илев Никола 13, работник, сирак.

Киров Мато 42, железар, гр.; Ерина, съпруга, 42; Марин Киров брат, 23, работник;
Стоян Киров брат, 20, работник;
Синове: Георги 16, работник, гр.; Ангел 13; Димитър 10; Недялчо 7;
Дъщеря: Мария 19.

Киров Никола 35, овчар; Мата, съпруга, 25; Вълчо Киров, брат, 28, овчар;
Син: Вълчо 2.

Киров Никола 52, овчар; Злата, съпруга 50;
Син: Киро 18, овчар.

Киров Никола 72, земеделец; Гина, съпруга, 62.

Киров Параско 42, овчар; Руса съпруга 35;
Синове: Киро 10, овчар; Пенко! 5;
Дъщеря: Злата 8.

Киров Петко 47, земеделец; Стана, съпруга, 30, втори брак;
Синове: Никола 27, овчар; Киро 19, земеделец, гр.; Иван 14, говедар.

Киров Стоян 35, работник, гр.; Тудора, съпруга, 30; Мата, баба, 75;
Син: Костадин 7.

Киров Тойчо 50, земеделец, вдовец;
Синове: Иван 19, работник, гр.; Киро 17, градинар, гр.; Стоян 9;
Дъщеря: Бяла 15.

Киряков Георги 48, земеделец; Кера, съпруга, 37; Кера Кирякова, сестра, 25;
Син: Паско 9.

Киряков Христо 42, градинар, гр.; Стана, съпруга, 42; Кера, баба, 75;
Син: Георги 15, градинар;
Дъщери: Гира 7; Кера 5; Руса 3; Керана 1.

Костадинов Никола 36, градинар; Гира ?, съпруга, 30;

Син: Костадин 6;
Дъщери: Стоя 8; Тудора 3.

Костов Стоян 35, градинар; Дойка, съпруга, 26;
Дъщери: Керана 4; Ника 2.

Куртев Коста 48, земеделец; Щиряна, съпруга, 36;
Синове: Захо 17, градинар, гр.; Курт 13, говедар; Андрей 10, гр.; Бялю 6;
Дъщери: Киряка 20; Ерина 2.

Куртев Костадин 25, градинар, сирак.

Куртев Мато 68, зидар; Стана, съпруга, 60;
Син: Киро 22, овчар.

Куртев Никола 38, земеделец; Руса, съпруга, 30; Мара, леля, вдовица, 65;
Синове: Иван 10, гр.; Александър 6;
Дъщери: Мара 13; Стана 2.

Манолев Вълчо 43, земеделец; Стана, съпруга, 35;
Синове: Никола 9; Митро 6.

Манолев Димо 48, работник; Керана, съпруга, 45;
Син: Никола 12, работник;
Дъщери: Рада 15; Тудора 10.

Манолев Милош 55, овчар; Тудора, съпруга, 50;
Синове: Георги 30, работник; Манол 25; Димо ?;
Дъщеря: Комня 15.

Маринов Андрей 45, земеделец; Мата, съпруга, 35;
Син: Стоян 3;
Дъщери: Руса 15; Мата 12; Ергида 9.

Марков Алекси 45, земеделец; Гина, съпруга, 35; Мара, баба, 65;
Син: Димо 9, гр.;
Дъщери: Мара 12; Комня 6; Калина 3.

Марков Вълко 48, земеделец, гр.; Комня, съпруга, 35; Елена, баба, 70;
Синове: Никола 12, гр.; Ангел 9; Алекси 5;
Дъщери: Елена 15; Мата 2.

Марков Петко 54, работник; Елена, съпруга, 47.

Матев Георги 23, овчар, сирак.

Матев Гино 65, дървар, вдовец;
Дъщеря: Аврамия 12.

Матев Димитър 45, овчар; Руса, съпруга, 40;
Синове: Курт 25, овчар; Матю 20, овчар;
Дъщеря: Мата 17.

Матев Димо 50, овчар; Недялка, съпруга, 47;
Синове: Мато 28, овчар; Петко 26, овчар; Руско 23, овчар; Георги 20, овчар;
Дъщери: Параскева 17; Мария 15.

Матев Димо 35, овчар; Армена, съпруга, 21.

Матев Иван 26, земеделец, гр.; Ангела, съпруга, 22.

Матев Курт 34, земеделец, гр.; Мата, съпруга, 26;
Синове: Матю 6; Вълчо 3.

Матев Стою 35, земеделец; Стана, съпруга, 32; Никола Матев, брат, 25, градинар;
Синове: Коста 13; Славко 10; Алекси 8;
Дъщери: Петра 6; Недялка 4; Мара 2.

Милошев Андрей 35, земеделец; Тудора, съпруга, 28; Пануда, баба, 50;
Синове: Стоян 8; Милош 4.

Милошев Недялчо 45, работник; Стоя, съпруга, 40;
Синове: Милош 10; Матю 7;
Дъщеря: Калина 16.

Милошев Никола 33, работник, гр.; Армена, съпруга, 19.

Милошев Никола 40, овчар; Комна, съпруга, 30;
Син: Милуш 5;
Дъщеря: Ерина 9.

Митев Гьорги 38, земеделец; Стана, съпруга, 30;
Синове: Ангел 6; Матю 2;
Дъщеря: Райка 9.

Митрев Димо 13, градинар; Елена 15, сестра, сираци.

Митрев Марко 38, земеделец; Комна, съпруга, 30; Милуш Митрев, брат, 25, овчар;
Син: Милуш 1;
Дъщеря: Стана 3.

Михалов Недялчо 62, зидар; Руса, съпруга, 52;
Дъщеря: Ерина 20.

Момчилов Димо 35, зидар; Злата, съпруга, 28; Комня, баба, 60;
Синове: Никола 12, работник; Коста 4.

Момчилов Никола 49, зидар; Ракшия, съпруга, 36;
Син: Андрей 12, зидар;
Дъщери: Рада 10; Петра 7.

Недялчев Андрей 30, работник; Атанаса, съпруга, 25;
Син: Апостол 3.

Недялчев Михал 32, градинар; Ангела, съпруга, 25;
Син: Недялчо 3;
Дъщеря: Стана 2 месеца.

Николов Вълко 75, работник, вдовец;
Син: Андрей 20, градинар;
Дъщери: Злата 18; Стоянка 15.

Николов Вълчо 24, земеделец, гр.; Комня, съпруга, 21.

Николов Вълчо 30, земеделец; Киряка, съпруга, 24; Петра, баба, 70.

Николов Георги 40, земеделец; Керана, съпруга, 38; Мария, баба, 72;
Син: Мато 4;
Дъщери: Анастасия 18; Мария 14; Елена 2.

Николов Димо 43, работник; Рада, съпруга, 36;
Дъщеря: Соха 17.

Николов Димо 38, градинар; Калина, съпруга, 32;
Син: Ангел 2.

Николов Запрян 45, калайджия; Дифина, съпруга, 40;
Син: Панайот 18, калайджия, гр.;
Дъщери: Трандафила 12; Мата 6; Яно 3.

Николов Иван 45, работник; Райка, съпруга, 32;
Дъщери: Мара 16; Петра 13.

Николов Кирко 40, работник; Френца, съпруга, 28;
Дъщери: Тудора 6; Стана 3; Ерина 1 месец.

Николов Курт 29, земеделец, гр.; Руса, съпруга, 25;
Син: Никола 1;
Дъщеря: Гина 3.

Николов Курт 35, работник; Кера, съпруга, 30;
Дъщери: Керана 10; Стояна 7; Мата 1.

Николов Курт 35, хлебар, гр.; Наста, съпруга, 25; Стана, баба, 50.

Николов Марко 45, въгленар; Стояна, съпруга, 35;
Син: Никола 12, работник;
Дъщери: Руса 9; Мара 4.

Николов Панайот 45, калайджия; Киряка, съпруга, 43;
Син: Андрей Киров 16, калайджия, посиненик;
Дъщери: Митра 9; Трандафила 6; Злата 3.

Николов Радю 26, овчар; Недялка, съпруга, 22.

Николов Радю 28, работник, гр.; Комня, сестра, 20; Кера, сестра, 17, сираци.

Николов Руско 28, работник; Руса, съпруга, 25;
Дъщеря: Райка 1.

Николов Стоян 36, овчар; Мата, съпруга, 30;
Син: Илия 1;
Дъщеря: Керана 4.

Николов Тойчо 50, варджия; Стоя, съпруга, 38;
Синове: Господин 20, варджия, гр.; Павел 12, гр.

Панайотев Коста 50, земеделец; Кера, съпруга, 42;
Синове: Вълчо 23, работник; Никола 20, работник;
Дъщери: Стана 16; Рада 12.

Парасков Петко 45, работник;
Дъщери: Мата 11, Мара 5.

Пасков Димо 35, въгленар; Петра, съпруга, 28; Костадин Пасков, брат, 20, работник,
гр.; Киро Пасков, брат, 17, работник, гр.
Синове: Паско 9; Никола 4.

Петков Апостол 28, земеделец; Мара, съпруга, 20; Петра, баба, 60.

Петков Вълчо 52, земеделец; Калина, съпруга, 45;
Синове: Петко 25, работник; Мавер 15, овчар;
Дъщеря: Ерина 18.

Петков Иван 40, работник; Стана, съпруга, 30;
Син: Петко 1.

Петков Киро 46, работник; Руса, съпруга, 35;
Синове: Димо 9; Петко 5;
Дъщеря: Комна 12.

Петков Митро 33, земеделец; Яна, съпруга, 27; Бюлбулка Петкова, сестра, 12;

Синове: Стоян 7; Петко 4; Пяйко 1; Вълчо 1.

Петков Недялчо 50, работник; Пануда, съпруга, 45;
Синове: Петко 21, овчар; Вълко 14, овчар;
Дъщеря: Гиргина 10.

Петков Радю 18, овчар; Стоя, сестра, 16, сираци.

Петков Стоян 34, земеделец; Мата, съпруга, 30;
Син: Петко 6;
Дъщери: Кера 4; Руса 3 месеца.

Петков Стоян 35, въгленар; Калина, съпруга, 25;
Дъщери: Мара 5; Недялка 3.

Петков Стоян 55, земеделец, вдовец;
Син: Петко 18, овчар.

Петков Тодор 50, работник; Кера, съпруга, 44; Кера, сестра на Петко, мома, 44;
Син: Петко 22, работник.

Попкостов Радо 65, работник, гр.; Стана, съпруга, 60;
Синове: Киро 22, семерджия, гр.; Зафир 20, работник, гр.; Тойчо 18, работник, гр.;
Никола 16, работник, гр.

Попстаматов Димитраки 35, бакалин, гр., сирак.

Райчев Киро 26, овчар; Кера, съпруга, 20; Вълчо Райчев, брат, 20, овчар.

Славов Мавер 62, земеделец; Комня, съпруга, 55;
Син: Андрей 15, овчар;
Дъщеря: Мара 22.

Славова Стоя, вдовица, 52;
Синове: Петър 23, овчар; Тодор 16, овчар.

Стайков Вълчо 33, учител, гр.; Ерина, съпруга, 28;
Син: Стайко 1;
Дъщеря: Ан(а)стасия 4.

Стайков Курт 18, овчар; Вълко, брат 15, овчар; Мара, сестра, 25; Стояна, сестра, 10.

Стайков Стаю 38, земеделец, гр.; Мара, съпруга, 32;
Синове: Стоян 10, гр.; Тодор 7; Вълчо 4.

Стайков Тодор 44, земеделец; Руса, съпруга, 37;
Син: Стайко 10.

Станков Гьорги 45, градинар; Неделка, съпруга, 32;
Синове: Станко 9; Тодор 4;
Дъщеря: Петра 12.

Станков Петко 45, работник; Злата, съпруга, 40;
Дъщери: Ирина 20; Кица 10.

Стефанов Петър 43, въгленар; Ерина, съпруга, 45;
Синове: Матей 20, работник, гр.; Христо 11, работник, гр.;
Дъщеря: Бистра Георгева 9, осиновена.

Стоев Коста 30, земеделец; Калина, съпруга, 22; Мара Стоева, сестра, 18;
Син: Тодор 1.

Стоев Манол 33, калайджия; Стоянка, съпруга, 28;
Син: Стою 1;
Дъщеря: Тудора 5.

Стоев Мато 38, въгленар; Стана, съпруга, 33;
Дъщеря: Стана 4.

Стоянов Вълчо 72, ковач, гр.; Стана, съпруга 60;
Синове: Стоян 34, работник в Романия ?, гр.; Петко 19, работник, гр.; Никола 16,
работник, гр.;
Дъщеря: Стоя 10.

Стоянов Вълчо 25, земеделец; Недялка, съпруга, 22.

Стоянов Вълчо 28, работник, гр., сирак.

Стоянов Георги 38, работник; Мата, съпруга, 35;
Дъщери: Керана 9; Руса 6; Злата 3.

Стоянов Георги 40, овчар; Стана, съпруга, 35;
Синове: Стоян 8; Тойчо 2.

Стоянов Гьорги 36, овчар, сирак.

Стоянов Коста 42, работник; Калина, съпруга, 35; Кера Стоянова, сестра, 20;
Син: Стоян 15, работник.

Стоянов Курт 13, говедар; Ерина, сестра, 6, сираци.

Стоянов Милош 34, въгленар; Яна, съпруга, 30; Атанас Стоянов, шуре, 23, градинар;
Дъщеря: Донка 3.

Стоянов Недялчо 45, земеделец; Митра, съпруга, 35;
Дъщеря: Стоя 15.

Стоянов Панайот 35, бакалин, гр.; Анастасия 32;
Дъщеря: Петра 1.

Стоянов Петко 60, земеделец; Руса, съпруга, 55;
Син: Марко 17.

Стоянов Тодор 40, земеделец; Стамата, съпруга, 30;
Син: Кирко 1;
Дъщери: Недялка 6; Велика 4.

Стоянов Тойчо 50, ковач; Керана, съпруга, 42;
Син: Стоян 23, градинар, гр.;
Дъщеря: Ерина 13.

Стоянов Тойчо 42, овчар, вдовец;
Дъщеря: Ангела 12.

Стоянов Тойчо 25, работник, гр.; Комня, сестра, 16; Райка, сестра, 14.

Стоянова Комня, мома 20; Анастасия, сестра 15, сираци.

Тодоров Бяло 33, работник; Кера, съпруга, 25.

Тодоров Гино 36, въгленар; Гиргина, съпруга, 30;
Синове: Матю 7; Стаю 3; Тодор 1.

Тодоров Димо 56, работник, вдовец;
Син: Киро 22, бакалин, гр.;
Дъщери: Комня 17; Стоя 12.

Тодоров Иван 45, работник; Елена съпруга 34;
Синове: Курт 17, овчар; Тодор 12; Андрей 10;
Дъщеря: Калина 14.

Тодоров Манол 75, работник, вдовец;
Дъщери: Вълка 26; Стоя 15.

Тодоров Марин 53, земеделец; Елена, съпруга, 38, втори брак;
Синове: Иван 23, овчар; Тодор 19, работник, гр.; Вълчо 14, земеделец; Стою 2;
Дъщери: Стоянка 6; Тудора 4.

Тодоров Митро 33, земеделец; Ерина, съпруга, 28;
Син: Митро 2.

Тодоров Петко 48, земеделец; Стана, съпруга, 38; Стоян Ангелов, шуре, 28, затворник;
Синове: Иван 20, овчар, гр.; Ангел 13, гр.; Тодор 9;
Дъщери: Стоянка 17; Руса 15; Неда 6.

Тодоров Стоян 56, ковач; Стана, съпруга 50;
Дъщери: Мара 18; Елена 12.

Тодоров Яни 46, земеделец; Мара, съпруга, 35;
Дъщеря: Митра ?

Тойчев Ангел 15, работник, сирак.

Христов Тодор 60, земеделец; Дойка !, съпруга, 50;
Син: Христо 24, градинар, гр.;
Дъщеря: Ергида 18.

Янакев Костанди 60, бе[р]ач ?, гр.; Марина, съпруга, 50.

Янев Никола 42, земеделец; Недялка, съпруга, 26;
Синове: Бялю 14, работник; Коста 6;
Дъщери: Елена 4; Руса 1.

Янев Райчо 45, работник, сирак.

СЕМЕЙСТВА НА ВДОВИЦИ И СИРАЦИ БЕЗ ПОСОЧЕНИ ФАМИЛНИ ИМЕНА

Ангела, вдовица, 60;
Син: Вълчо 20, градинар, гр.

Гира, вдовица, 40;
Синове: Коста 23, земеделец, гр.; Стамо 16, работник, гр.; Стою 10, гр.;
Дъщеря: Бяла 13.

Дойка, вдовица, 48;
Син: Вълчо 20, градинар.

Ерина, вдовица, 48;
Дъщери: Вълка 18; Петкана 16.

Ерина, вдовица, 50;
Син: Стою 25, градинар;
Дъщеря: Стоянка 20.

Злата, вдовица, 52;
Син: Никола 22, овчар.

Злата, вдовица, 60;
Син: Никола 22, овчар.

Злата, вдовица, 68;

Син: Милуш 26, градинар.

Калина, вдовица, 48;
Син: Георги 24, овчар;
Дъщеря: Цвятана 17.

Калина, вдовица, 40;
Син: Мато 21, хлебар, гр.

Калина, вдовица, 45;
Син: Коста 19, работник, гр.

Керана, вдовица, 50;
Дъщеря: Мара 23.

Керана, вдовица, 40;
Синове: Милош 9; Тоню 3;
Дъщеря: Райка 12.

Керана, вдовица, 75;
Син: Никола 24, овчар.

Комна, вдовица, 33 (встрани, в графа Бележки е изписано Комня); Стоя, баба, 55;
Син: Димитър 6;
Дъщеря: Мария 9.

Мара, вдовица, 47;
Синове: Стоян 26, овчар; Никола 19, градинар; Стою 16, градинар; Вълчо 12, градинар.

Мара, вдовица, 48;
Дъщеря: Злата 21.

Мария, вдовица, 50;
Синове: Никола 22, овчар, гр.; Георги 20, градинар, гр.;
Дъщеря: Тудора 15.

Митра, вдовица, 50;
Дъщери: Мария 18; Гира 13.

Недялка, вдовица, 45;
Синове: Коста 14, работник; Никола 11, работник.

Панцуда, вдовица, 55;
Син: Петко 18, земеделец, гр.;
Дъщеря: Стана 20.

Петра, вдовица, 44;
Дъщери: Руса 14; Гиргина 4.

Райка, вдовица, 50;
Синове: Руско 35, коняр; Никола 17, работник, гр.;
Дъщери: Стана 23; Калина 14.

Руса, вдовица, 34;
Син: Вълчо 18, градинар, гр.;
Дъщери: Мария 4; Ангела 2.

Руса, вдовица, 60;
Син: Георги 18, овчар.

Руса, вдовица, 45;
Дъщери: Тудора 18; Керана 14.

Руса, вдовица, 35;
Синове: Андрей 22, градинар, гр.; Иван 22, градинар, гр.; Стамат 19, градинар, гр.;
Димо 9;
Дъщеря: Мария 13.

Стана, вдовица, 45; Керана, баба, 70;
Синове: Иван 9; Вълчо 2;
Дъщери: Комня 24; Руса 4.

Стана, вдовица, 70;
Синове: Тойчо 33, работник, гр.; Стоян 30, работник, гр.;
Дъщеря: Стана 19.

Стана, вдовица, 45;
Дъщери: Пануда 20; Вълка 16.

Стана, вдовица, 35; Мата, леля, вдовица, 65;
Син: Гинчо 9, гр.;
Дъщери: Мата 11, гр.; Беяна 6.

Стана, вдовица, 40;
Синове: Анастас 23, градинар; Христо 10, градинар;
Дъщери: Ерина 20; Керана 17.

Стана, вдовица, 55;
Синове: Стоян 25, гр.; Тодор 15, овчар;
Дъщери: Кера 22; Мата 18.

Стана, вдовица, 50;
Син: Яно 25, овчар;
Дъщери: Кера 18; Руса 16.

Стойка, вдовица, 49;

Синове: Тодор 18, земеделец, гр.; Никола 15, овчар; Стаю 12, овчар; Руско 10, овчар;
Дъщеря: Комня 20.

Стоя, вдовица, 40;
Син: Христо 14, работник;
Дъщери: Елена 17; Стана 3.

Стоя, вдовица, 33;
Дъщеря: Руса 5.

Тудора, вдовица, 42;
Син: Костадин 18, работник, гр.